

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců
Mgr. Jiřího Levého a JUDr. Hany Zemanové ve věci

žalobkyně:

I. P., narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Rostislavem Částkou
sídlem Limnická 1246, 362 22 Nejdek

proti

žalovanému:

**Společenství vlastníků jednotek domu Karla Kučery 227/12
v Karlových Varech, IČO 71242520**
sídlem Karla Kučery 227/12, 360 06 Karlovy Vary
zastoupený advokátem Mgr. Petr Broďáni
sídlem Karla Havlíčka Borovského 692, 356 01 Sokolov

o zaplacení částky 90.836 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 10. 8. 2018,
č. j. 11 C 269/2016-108

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části, tj. ve výrocích II a III, potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 8 149,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uložil soud prvního stupně žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 60 Kč se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 16. 12. 2014 do zaplacení

ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I), ve zbytku, tj. co do částky 90 776 Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl (výrok II) a žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 42 420,45 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného. Žalobu žalobkyně na vydání bezdůvodného obohacení žalovaného ve smyslu ustanovení § 2291 zákona č. 89/2012 Sb., spočívajícího dle tvrzení žalobkyně v tom, že žalovanému dne 15.12.2014 zaplatila částku 90 836 Kč na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku trestního soudu ukládajícího žalobkyni povinnost k plnění žalovanému, který byl následně dovolacím soudem zrušen, shledal soud prvního stupně důvodnou pouze do částky 60 Kč s příslušenstvím. Ve zbytku, tj. co do částky 90 776 Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl. Přisvědčil obraně žalovaného, že ohledně této částky na straně žalovaného nedošlo k bezdůvodnému obohacení, neboť žalobkyně v této výši způsobila žalovanému škodu a plněním poukázaným žalobkyní tak v této výši byla nahrazena škoda, kterou žalobkyně způsobila tím, že dne 5. 5. 2011 jako předsedkyně výboru žalovaného uzavřela se společností Magic KV s. r. o. smlouvu o dílo č. 216/11, jejímž předmětem byla výměna dvou kusů původních vchodových dveří v objektu domu Karla Kučery 227/12 za cenu 70 822 Kč, aniž však k tomu měla souhlas shromáždění společenství a aniž tato výměna dveří byla potřeba, čímž postupovala v rozporu se stanovami žalovaného a žalovanému způsobila škodu jednak v částce 70 822 Kč, tj. částka uhrazená z prostředků žalovaného zhotoviteli díla společností Magic KV, s.r.o., a jednak v částce 19 954 Kč, představující náklady na zpětnou instalaci původních vchodových dveří, celkem 90 776 Kč. Soud prvního stupně vyšel z obsahu spisu Okresního soudu v Karlových Varech, sp. zn. 6 T 209/2013 a závěrů učiněných v tomto trestním řízení jak soudem prvního stupně, tak soudem odvolacím, tak i soudem dovolacím, a uzavřel, že smlouva o dílo uzavřená žalobkyní v pozici předsedkyně výboru žalovaného dne 5. 5. 2011 se třetím subjektem bez souhlasu shromáždění vlastníků byla uzavřena neplatně, dále vzal soud prvního stupně z důkazů provedených v řízení za prokázáno, že žalobkyně na výzvy žalovaného k reinstalaci původních dveří nereagovala a žalovaný tak v důsledku nečinnosti žalobkyně rozhodl řádným způsobem v souladu se stanovami žalovaného na shromáždění konaném dne 17. 6. 2012 o osazení původních dveří, které následně provedla firma Lakomal Karlovy Vary – družstvo za částku 19 954 Kč. Za situace, kdy bylo prokázáno, že žalobkyně dojednala neplatnou smlouvu o dílo bez souhlasu žalovaného, pak náklady jak na osazení nových dveří, které nebyly v objektu žalovaného potřeba a které žalovaný nepožadoval, nemohou jít k tíži žalovaného, stejně tak jako náklady na zpětnou instalaci původních dveří. Námitku žalobkyně, že k bezdůvodnému obohacení žalovaného nedošlo, neboť žalovaný má jak platbu poukázanou žalobkyní, tak samotné zhotovené vchodové dveře, neshledal soud prvního stupně důvodnou, neboť žalovaný o nové dveře neměl a nemá zájem a žalobkyni vyzval k jejich převzetí. Proto žalobu žalobkyně na vydání bezdůvodného obohacení žalovaným vyjma částky 60 Kč jako nedůvodnou namítl, neboť na straně žalovaného s ohledem na protiprávní jednání žalobkyně, jímž způsobila žalovanému škodu, nedošlo k bezdůvodnému obohacení. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud prvního stupně ustanovením § 142 odst. 3 o. s. ř., kdy neúspěch žalovaného byl pouze v nepatrné části, a proto mu přiznal plnou náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů právního zastoupení žalovaného advokátem za 6 úkonů právní služby po 4 740 Kč, jeden úkon v poloviční výši (za účast při jednání, při němž došlo k vyhlášení rozsudku), 7 režijních paušálů po 300 Kč, dále náklady cestovného včetně náhrady za promeškaný čas spolu s DPH specifikované žalovaným v písemné podobě ve spise, celkem 42 420,45 Kč. Výrokem IV. pak ještě rozhodl o separovaných nákladech řízení, kdy povinnost k jejich úhradě uložil zástupci žalované ve výši 6 571,30 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku, a to pouze do výroku II. a III. o zamítnutí žaloby co do částky 90 776 Kč s příslušenstvím a do výroku o nákladech řízení, podala žalobkyně včasné odvolání. Namítala odvolací důvody ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 písm. b), d) a g) o. s. ř., tj. že soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelkou tvrzeným skutečnostem, ačkoliv k tomu nebyly zákonné předpoklady, dále že neúplně zjistil skutkový stav věci, když neprovedl navržené potřebné důkazy k prokázání rozhodných skutečností, že na základě důkazů provedených dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalobkyně

vytýkala soudu prvního stupně to, že za prokázaná vzal většinu tvrzení strany žalované, aniž by k tomu byly doloženy důkazní návrhy a listiny a naopak ignoroval doložené listinné důkazy a námitky žalobkyně. Zejména vytýkala soudu, že nevzal v úvahu listinu – Zápis z jednání shromáždění vlastníků ze dne 13. 3. 2011, kde bylo odsouhlaseno kompletní zateplení domu a na to navazující nabídku firmy Magic KV s.r.o. na plastové dveře ze dne 4. 5. 2011, ačkoliv je zřejmá časová souslednost odsouhlasení, nabídky a následného vyhotovení nových plastových dveří. Soud prvního stupně jak v tomto řízení, tak i předtím soudy v trestním řízení, vycházel pouze ze zápisu z jednání shromáždění vlastníků ze dne 10. 10. 2008. Žalobkyně trvala na tom, že v době výběru a zadání zakázky byla v dobré víře o odsouhlasení výměny, měla za to, že postupuje v zájmu domu, výměnu dveří nezamlčovala, vše dávala do účetnictví a přehled o platbách byl doručován ostatním spoluvlastníkům, kteří nic nenamítali. Dále uváděla, že k otázkám zhodnocení domu a kvality dveří se vyjadřovaly třetí osoby v trestním řízení a žalobkyně navrhovala přečtení jejich výsledku k důkazu. Vytýkala soudu, že se nezabýval otázkou platnosti smlouvy o dílo na plastové dveře uzavřené mezi žalovaným a firmou Magic KV s.r.o. a potažmo tedy ani otázkou vlastnictví plastových dveří a obohacením ze strany žalovaného. Pokud v odůvodnění rozhodnutí soud prvního stupně uvádí, že podle jeho názoru žalovaný od uvedené smlouvy nemohl odstoupit, pak dle názoru žalobkyně má soud za to, že vlastníkem těchto dveří má být žalovaný a soud se nezabýval ani tím, že v rámci mimosoudního návrhu řešení ze strany žalovaného nebyla nabídka na vydání dveří a že žalovaný vystupuje jako jediný jejich vlastník. Dále namítala, že se soud nezabýval ani další námitkou žalobkyně, že vzhledem k tomu, že žalovaný neuplatnil žalobu na vrácení plnění z údajně neplatné smlouvy, nechal tento nárok promlčet a vlastní výměnu dveří tak konkludentně schválil a dveře, pokud nebyly po právu předtím v jeho vlastnictví, tak vydržel. Postup soudu, jímž žalovanému bylo v podstatě přiznáno obojí plnění, a to jak plastové dveře, tak i finanční plnění, považuje žalobkyně minimálně za nemorální a v rozporu s platným právem. Vzhledem k tomu, že žalovaný je vlastníkem dveří, nemohla mu vzniknout škoda ve výši jejich hodnoty. Soud se touto okolností a námitkou rozporu s dobrými mravy rovněž nezabýval. Dále namítala, že ačkoliv měl soud v průběhu řízení za to, že ze strany žalované nebyla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním žalobkyně a vznikem následných nákladů na zpětnou výměnu dveří, a to v souladu s právním názorem dovolacího soudu v trestní věci, v rámci svého konečného rozhodnutí nepředvídatelně změnil svůj právní názor a i tento nárok strany žalované vzal za oprávněný, aniž by se vypořádal se stávající judikaturou, na kterou žalobkyně odkazovala. Za nesprávný označila závěr, že odsouhlasení zpětné výměny dveří mělo proběhnout zcela po právu. Soud nevzal v úvahu, že žalobkyně nebyla na uvedenou mimořádnou schůzi pozvána, nebyla jí doručena žádná pozvánka. Zpětná výměna dveří nebyla tedy odsouhlasena potřebných hlasem spoluvlastníků podle stanov. Konečně vytýkala soudu prvního stupně, že se nevypořádal s námitkou, že žalovaný neprokázal příčinnou souvislost mezi jednáním žalobkyně a následnou zpětnou instalací původních vchodových dveří, rovněž a ani nijak jinak nezjišťoval oprávněnost výše těchto nákladů. Neobstojí závěr soudu prvního stupně, že k výměně dveří došlo dle soudu řádně i proto, že se žalobkyně nedomáhala neplatnosti rozhodnutí schůze u soudu. Soud však již nevzal v úvahu, že ani ostatní spoluvlastníci u soudu nenapadli původní výměnu dveří. Za situace, kdy žalobkyně nebyla informována o konání mimořádné schůze ve vztahu k následné reinstalaci původních dveří, pak uvedená schůze a rozhodnutí z ní vycházející je absolutně neplatné. Nadále žalobkyně setrvává na tom, že výměna původních dveří za nové plastové byla řádně odsouhlasena. Žalobkyně zadala dotaz na firmu, pořídila nabídku, nechala uhradit zálohu, kterou řádně vyúčtovala i ostatním spoluvlastníkům. Výměnou dveří zhodnotila společnou část nemovitosti a k úhradě byly použity finanční prostředky, které naspořila ona sama, přičemž ani s touto skutečností se soud nevypořádal. Navrhla proto změnu napadeného výroku, vyhovění žalobě i v této zamítavé části a přiznání žalobkyni nákladů řízení, případně aby odvolací soud, pokud dospěje k závěru, že nemůže sám ve věci s konečnou platností rozhodnout, věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

3. Žalovaný ve vyjádření k odvolání při odvolacím jednání uvedl, že skutečnost, že šlo o protiprávní jednání žalobkyně, byla nade vší pochybnost zjištěna a konstatována v trestním řízení soudy všech

stupňů, v trestním řízení byli jako svědci slyšeni všichni ostatní vlastníci bytových jednotek v domě včetně jejich rodinných příslušníků, a to opakovaně, a byly prováděny i listinné důkazy včetně zápisu ze schůze shromáždění vlastníků jednotek ze dne 13. 3. 2011 a se všemi argumenty vznášenými žalobkyní v tomto řízení bylo v rámci trestních řízení při dovození protiprávního jednání žalobkyně kalkulováno. Další argument žalobkyně, že by měl žalovaný zhotovené plastové dveře vydržet je zcela nepřipadný, neboť od samého počátku žalovaný namítal, že žalobkyně smlouvu uzavřela neplatně, v rozporu se zákonem i stanovami žalovaného a k vydržení pro neexistenci dobré víry na straně žalovaného tak v žádném případě nemohlo dojít. Ve vztahu ke schůzi ze dne 17. 6. 2012, na níž bylo rozhodnuto o zpětné instalaci původních vchodových dveří, žalovaný uvedl, že nešlo o modernizaci či změnu stavby, ale jen napravení původního vadného stavu a nebylo proto nutné přijímat rozhodnutí a pokud se tak stalo, bylo to nad rámec zákona i stanov a bylo přijato jen z důvodu opatrnosti, a navíc i tak uvedené rozhodnutí bylo v souladu se zákonem - § 11 odst. 5 zákona č. 72/94 Sb., neboť nešlo o změnu stavby a bylo tak zapotřebí účasti pouze 2/3 vlastníků jednotek, což bylo splněno. Navrhl potvrzení napadených výroků a přiznání žalovanému náhrady nákladů odvolacího řízení.

4. Odvolací soud podle § 212 a § 212a o. s. ř. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v části odvoláním napadené, tj. ve výrocích II. a III., včetně předcházejícího řízení, přihlédl k obsahu odvolání žalobkyně i vyjádření žalovaného k podanému odvolání, podle § 214 odst. 4 o. s. ř. doplnil důkazní řízení listinou - Zápis z jednání schůze shromáždění SVJ ze dne 13. 3. 2011, z ní zjistil, že toho dne na schůzi shromáždění žalovaného bylo přijato usnesení ve znění, že shromáždění vlastníků schválilo rekonstrukci bytového domu spočívající v provedení komplexního zateplení, úpravy sklepních prostor, jakož i provedení dalších navazujících potřebných stavebních prací a dále že k realizaci byla vybrána stavební firma Lesovská stavební, s.r.o. Poté odvolací soud po zhodnocení důkazů dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
5. V přezkoumávané věci se žalobkyně po žalovaném domáhala zaplacení částky 90 836 Kč včetně příslušenství z titulu bezdůvodného obohacení na straně žalované v uvedené výši, neboť dle tvrzení žalobkyně tuto platbu poskytla žalovanému na základě pravomocného trestního rozsudku soudu, jímž byla uznána vinnou z přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku a uložena jí povinnost k náhradě škody žalovanému, přičemž následně po provedení platby žalobkyní byly trestní rozsudky odsuzující žalobkyni dovolacím soudem zrušeny a následně došlo ke zproštění obžaloby žalobkyně.
6. Žalovaný nespороval přijetí platby 90 836 Kč, uhrazené žalobkyní dne 15. 12. 2014, odmítal však, že by na jeho straně v této výši šlo o bezdůvodné obohacení, neboť jednak žalobkyně v popisu platby neoznačila, že se jedná o plnění na základě trestního rozhodnutí, ale označila je jako plnění z titulu náhrady škody (označení: „P[red] Vratka PL dveře, reinst původních dveří“), a tudíž žalovaný uvedenou platbu ze dne 15. 12. 2014 považuje za náhradu škody, kterou žalovaná žalovanému způsobila, když žalobkyně v pozici předsedkyně výboru společenství vlastníků (žalovaného) svévolně a bez požadovaného souhlasu v rozporu se stanovami žalovaného i se zákonným ustanovením uzavřela dne 5. 5. 2011 smlouvu o dílo s firmou Magic KV, s.r.o. na zhotovení dvou kusů vchodových plastových dveří a jejich instalaci, kterou žalovaného zavázala k peněžitému plnění 70 822 Kč, a dále škoda sestává i z nákladů na zpětnou instalaci původních dveří - dle žalovaného - v částce 20 014 Kč, přičemž žalovaný žalobkyni opakovaně vyzýval k vyzvednutí plastových dveří (dokládal připravenost zhotovené plastové dveře žalobkyni vydat), což žalobkyně odmítla.
7. Zásadním v dané věci tak bylo posouzení jako předběžné otázky to, zda smlouva o dílo č. 216/11 uzavřená žalobkyní v pozici předsedkyně výboru žalovaného dne 5. 5. 2011 s firmou Magic KV, s.r.o., uzavřená písemně, a za objednatele Společenství vlastníků jednotek domu Karla Kučery 227/12 (žalovaného) podepsaná pouze žalobkyní, je platným právním jednáním či nikoliv, a v závislosti na tom pak posouzení také otázky vlastnictví předmětu smlouvy (díla). Dále pak

zásadním pro rozhodnutí ve věci bylo zjištění, zda se žalobkyně uzavřením předmětné smlouvy o dílo č. 216/11, kdy její sjednání a uzavření žalobkyně v pozici předsedkyně výboru žalovaného dne 5. 5. 2011 bylo mezi účastníky nesporným, dopustila protiprávního jednání, které bylo v příčinné souvislosti se škodou žalovaného a konečně zda žalovaný byl oprávněn úhradu škody po žalobkyni uplatňovat.

8. Podle § 9 odst. 13 zákona č. 72/1994 Sb., zákon o vlastnictví bytů, ve znění platném ke dni 5. 5. 2011, statutárním orgánem společenství je výbor nebo pověřený vlastník. Za výbor jedná navenek jeho předseda, kterého výbor zvolí z řad členů výboru. Jde-li o písemný právní úkon, musí být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru. Je-li statutárním orgánem pověřený vlastník, postačí k písemnému právnímu úkonu jeho podpis.
9. Podle stanov žalovaného ze dne 13. 12. 2004, platných ke dni 5. 5. 2011, článku VIII. odst. 2, výbor je statutárním orgánem společenství. Za svou činnost odpovídá výbor shromáždění. Za výbor jedná navenek jeho předseda. V době nepřítomnosti předsedy jej zastupuje místopředseda. Jde-li o písemný právní úkon, který činí výbor, musí být podepsán předsedou nebo v jeho zastoupení místopředsedou a dalším členem výboru. Podepisuje-li předseda spolu s místopředsedou, je podpis místopředsedy považován za podpis dalšího člena výboru.
10. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 72/1994 Sb. o vlastnictví bytu, Společenství vlastníků jednotek (dále jen společenství) je právnická osoba, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se pouze ve věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu (dále jen správa domu), popřípadě vykonávat činnosti v rozsahu tohoto zákona a činnosti související s provozováním společných částí domu, které slouží i jiným fyzickým nebo právnickým osobám. Společenství může nabývat věci, práva, jiné majetkové hodnoty, byty nebo nebytové prostory pouze k účelům uvedeným ve větě první.
11. V řízení bylo zcela nesporným, že předmětnou smlouvu o dílo č. 216/11, uzavřenou písemně dne 5. 5. 2011 mezi Společenstvím vlastníků jednotek domu Karla Kučery 227/12 (žalovaný) jako objednatelem a společností KV Magic, s.r.o. jako zhotovitelem, jehož předmětem byl: prodej, demontáž, montáž dvou kusů PVC dveří včetně zednického začistění, likvidace odpadu za dohodnutou cenu 58 952 Kč + 10 % DPH, uzavřela za objednatele žalobkyně v pozici předsedkyně výboru, přičemž uvedená smlouva za objednatele je podepsána pouze žalobkyní. Z výše citovaného ustanovení § 9 odst. 13 zákona č. 72/94 Sb. ve znění pozdějších předpisů, jakož i znění stanov žalovaného vyplývá, že písemný právní úkon (právní jednání) musí být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru. Uvedené právní jednání – písemná smlouva o dílo č. 216/11 ze dne 5. 5. 2011, podepsaná pouze předsedou výboru tak byla uzavřena v rozporu s jak citovaným zákonným ustanovením, tak v rozporu se stanovami žalovaného, a tudíž ve smyslu ustanovení § 39 zákona č. 40/1964 Sb., obč. zák. účinný do 31. 12. 2013 (který s odkazem na ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., obč. zák. účinný od 1. 1. 2014 na daný vztah dopadá) je absolutně neplatným právním úkonem (právním jednáním - dle současné platné terminologie). Předmětné právní jednání – smlouva o dílo č. 216/11 ze dne 5. 5. 2011- je tedy absolutně neplatná a v důsledku neplatného právního jednání tak žalovaný vlastnictví k předmětu díla (zhotovené plastové vchodové dveře) nenabyl, přičemž je nesporné, že z prostředků žalovaného bylo na základě tohoto neplatného právního jednání plněno zhotoviteli díla firmě KV Magic, s.r.o. ve výši 70 822 Kč.
12. Co se týče posouzení jednání žalobkyně (uzavření jménem žalovaného předmětné smlouvy o dílo č. 216/11 ze dne 5. 5. 2011), pak odvolací soud, shodně jako soud prvního stupně, nepochybuje o tom, že šlo o protiprávní jednání žalobkyně, přičemž tento závěr vyplývá z podrobně provedeného důkazního řízení v trestní věci vedené Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. 6 T 209/2013, vyjádřeným v prvotních odsuzujících trestních rozsudcích jak soudu prvního stupně, tak odvolacího, jakož i v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 269/2015 ze dne 18. 3. 2015, kterým sice došlo ke zrušení rozsudků okresního i krajského soudu v trestní věci, avšak nikoli proto, že by se žalobkyně popsáného protiprávního jednání nedopustila, a spočívající

v tom, že žalobkyně svévolně, bez souhlasu shromáždění SVJ, v rozporu se zákonem a stanovami žalovaného uzavřela neplatně smlouvu o dílo a v důsledku tohoto protiprávního jednání žalobkyně došlo k odčerpání peněz žalovaného na základě neplatné smlouvy o dílo, tedy žalovanému protiprávním jednáním žalobkyně vznikla škoda. A potom s odkazem na rozsudek velkého senátu Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 12. 2015, sp. zn. 31 Cdo 2307/2013 je žalovaný oprávněn k uplatnění nároku na náhradu škody vůči škůdci, neboť dle uvedeného judikátu je na jeho vůli jako věřitele, aby si zvolil, zda svůj nárok v případě, že vedle sebe stojí odpovědnost za škodu mezi poškozeným a škůdcem, který vznik újmy zapříčinil a odpovědnost za bezdůvodné obohacení, v jejímž rámci má poškozený právo na vydání bezdůvodného obohacení od osoby odlišné od škůdce, po kom bude svůj nárok vymáhat.

13. Pokud tedy žalobkyně namítala, že i v případě dovození neplatného právního jednání (smlouvy o dílo uzavřené neplatně za žalovaného žalobkyní s firmou KV Magic, s.r.o.) se měl žalovaný primárně domáhat vrácení plnění po zhotoviteli – firmě KV Magic s.r.o., pak s ohledem na citovanou judikaturu Nejvyššího soudu je uvedená námitka žalobkyně zcela nedůvodná, neboť v citovaném judikátu Nejvyšší soud výslovně uvádí, *že jsou-li ve vztahu dvou subjektů splněny podmínky pro dosažení téhož výsledku (odčerpání neoprávněně získaných hodnot) z titulu náhrady škody, nepřichází v úvahu aplikace ustanovení o bezdůvodném obohacení, přičemž od toho je ovšem třeba odlišit situaci, kdy škůdce zaviněným porušením právní povinnosti (případně i kvalifikovanou škodnou událostí u odpovědnosti bez zavinění) způsobí poškozenému újmu spočívající ve zmenšení jeho majetkového stavu, aniž se tím sám obohatí, neboť tyto majetkové hodnoty z nějakého důvodu získá odlišná osoba (například plněním bez právního důvodu či z neplatné smlouvy) a v další části svého rozhodnutí Nejvyšší soud konstatuje, že v případě zaplacení částky na základě neplatného právního jednání, kdy dojde ke vzniku dvou závazkových právních vztahů: a) odpovědnosti za škodu (povinnost k náhradě škody) mezi poškozeným a škůdcem, který vznik újmy zapříčinil, aniž sám získal peněžní prostředky a b) odpovědnosti za bezdůvodné obohacení, v jejímž rámci má poškozený (ochuzený) právo na vydání bezdůvodného obohacení od osoby odlišné od škůdce, jejíž majetkový stav se přijetím plnění zvětšil, pak jsou-li splněny předpoklady vzniku obou těchto nároků, je poškozený oprávněn vyžadovat plnění od kteréhokoliv subjektu, popřípadě i od obou samozřejmě s tím, že se mu celkově může dostat pouze té částky, o kterou přišel, kdy v rozsahu plnění jednoho povinného subjektu zaniká nárok oprávněného (věřitele) i vůči druhému povinnému (takzvaná falešná solidarita). Okolnost, že je tu více osob, kterým podle různých ustanovení zákona vznikla či mohla vzniknout současně závazková povinnost, není důvodem, který by vylučoval povinnost škůdce nahradit škodu, tj. újmu v majetkové sféře poškozeného. Případná existence nároku poškozeného na vydání bezdůvodného obohacení od toho, kdo jej získal, nezabavuje poškozeného práva požadovat náhradu škody od osoby, která naplnila předpoklady odpovědnosti za škodu, způsobenou odčerpáním peněz ve prospěch obohaceného, ani nepodmiňuje vznik či úspěšnost nároku na náhradu škody uplatněním nároku na vydání bezdůvodného obohacení.*
14. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá volba poškozeného (žalovaného) za předpokladu dovození protiprávního jednání žalobkyně, zda ve vztahu k částce 70 822 Kč (plnění ve prospěch KV Magic, s.r.o. na základě neplatné smlouvy) bude vymáhat nárok vůči obohacenému (KV Magic, s.r.o.) nebo proti žalobkyni, která odčerpání peněz žalovaného ve prospěch KV Magic, s.r.o. v důsledku uzavření neplatné smlouvy o dílo způsobila.
15. A jak již shora uvedeno, pokud jde o dovození protiprávního jednání žalobkyně, to má odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně za prokázané na základě důkazů provedených v trestním řízení vedeném proti žalobkyni Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. 6 T 209/2013, kdy soudy všech stupňů, a to jak Okresní soud v Karlových Varech, tak Krajský soud v Plzni, který rozhodoval rozsudkem ze dne 10. 11. 2014, sp. zn. 6 To 224/2014, tak i Nejvyšší soud ČR v usnesení 5 Tdo 269/2015-22 ze dne 18. 3. 2015, zcela jednoznačně shledali protiprávní jednání žalobkyně spočívající v tom, že jako předsedkyně SVJ uzavřela dne 5. 5. 2011 v rozporu se stanovami SVJ a s ustanovením § 9 odst. 13 zákona o vlastnictví bytu smlouvu o dílo č. 216/11, jejímž předmětem bylo provedení výměny dvou kusů původních vchodových dveří za plastové, ačkoliv k tomu neměla potřebný souhlas tří čtvrtin členů SVJ, přičemž výměna dveří nebyla zapotřebí s ohledem na stav dveří stávajících, což jí jako obyvatelce domu muselo být známo. V trestním řízení na základě provedených důkazů - výsledky ostatních vlastníků, zápisy z jednání

shromáždění SVJ předcházející uzavření předmětné smlouvy o dílo, zejména zápisy ze schůze ze dne 10. 10. 2008, ale i 13. 3. 2011 - bylo zjištěno, jak podrobně konstatují trestní rozsudky, že žalobkyně smlouvu o dílo na zhotovení a osazení dvou kusů plastových vchodových dveří a jejich výměnu za původní dva kusy dřevěných vchodových dveří uzavřela bez předchozího schválení tří čtvrtinovou většinou, kdy navíc poté, co shromáždění společenství vyslovilo nesouhlas s výměnou dveří, žalobkyně předložila „upravený“ zápis z jednání shromáždění společenství ze dne 10. 10. 2008, kam doplnila větu, že shromáždění vlastníků schvaluje rekonstrukci domu, výměnu dveří a oken za PL, a to, že jde o žalobkyní upravený zápis z jednání shromáždění ze dne 10. 10. 2008 bylo prokázáno expertízou z odvětví technického zkoumání dokladů a písemností. Znovu odvolací soud v této věci zdůrazňuje, že byť následně Nejvyšší soud ČR usnesením sp. zn. 5 Tdo 269/2015 ze dne 18. 3. 2015 trestní rozhodnutí soudů nižší instance, jimiž byla žalobkyně odsouzena za přečin porušení povinnosti při zpravě cizího majetku ve smyslu ustanovení § 220 odst. 1 tr. zák., zrušil, stalo se tak ovšem, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu, nikoliv z důvodu, že by se žalobkyně popsaného protiprávního jednání nedopustila nebo že by takové jednání nebylo prokázáno, ale výlučně z toho důvodu, že nelze dovodit, že by žalobkyně, když v době uzavírání předmětné smlouvy o dílo a v době dispozice s finančními prostředky společenství byla předsedkyní společenství, byla současně také nositelem výslovně zákonem či smluvně převzaté povinnosti spravovat majetek společenství s péčí řádného hospodáře, kdy pouze tato výslovně převzatá povinnost je podmínkou naplnění skutkové podstaty uvedeného trestného činu.

16. To, že žalobkyně uzavřela smlouvu o dílo dne 5. 5. 2011 v pozici předsedkyně výboru žalovaného bez potřebného příslušného souhlasu ostatních vlastníků jednotek, pak nevyvrací ani zápis z jednání schůze shromáždění společenství ze dne 13. 3. 2011, jak žalobkyně namítala a který byl odvolacím soudem v rámci doplnění důkazního řízení proveden k důkazu při odvolacím jednání a jak již rovněž odvolací soud uvedl shora. Z obsahu tohoto zápisu, podle něhož shromáždění vlastníků schválilo rekonstrukci bytového domu spočívající v provedení komplexního zateplení, úpravy sklepních prostor, jakož i provedení dalších navazujících potřebných prací a že pro realizaci uvedené rekonstrukce byla vybrána Lesovská stavební, s.r.o., a to ze tří předložených návrhů stavebních firem (Lesovská stavební, s.r.o., Renstav s.r.o., TexColor, s.r.o.), tedy rozhodně nelze dovodit, že by byla shromážděním vlastníků odsouhlasena výměna stávajících vchodových dřevěných dveří za plastové, které by měla zhotovit a výměnu provést firma KV Magic, s.r.o. Stejný závěr ve vztahu k hodnocení zápisu ze schůze společenství ze dne 13. 3. 2011, tj. že zhotovení a výměna původních vchodových dveří za plastové zhotovené firmou Magic KV s.r.o. nebyla odsouhlasena a předmětnou smlouvu o dílo č. 216/11 dne 5. 5. 2011 uzavřela žalobkyně svévolně v rozporu se zákonem, pak vyplývá také z výše uváděných rozhodnutí trestních soudů, přičemž v rámci trestního řízení Okresní soud v Karlových Varech při vypořádání se s námitkou žalobkyně v pozici obžalované, uplatněnou v trestním řízení a odkazující na zápis z jednání shromáždění vlastníků ze dne 13. 3. 2011, zcela přílehavě v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na skutečnost, že pokud na jednání shromáždění dne 13. 3. 2011 bylo pro rekonstrukci odsouhlasena společnost Lesovská stavební, s.r.o. s ohledem na její nabídku z výběrového řízení, pak v souladu s výsledkem této schůze žalobkyně v pozici předsedkyně výboru žalovaného uzavřela dne 28. 4. 2011, tedy pouhých 14 dnů před uzavřením předmětné smlouvy o dílo č. 216/11, řádným způsobem smlouvu s Lesovskou stavební, s.r.o., která na straně společenství byla opatřena dvěma podpisy, tj. krom předsedkyně výboru ještě dalším členem výboru, přičemž následně 14 dnů poté uzavírá žalobkyně inkriminovanou smlouvu o dílo s Magic KV, s.r.o. již sama, a tedy v rozporu jak se zákonem, tak stanovami a v rozporu i s jejím bezprostředně předcházejícím postupem v případě řádné uzavření smlouvy s Lesovskou stavební, s.r.o.
17. Odvolací soud tedy ve shodě se soudem prvního stupně z rozhodnutí trestních soudů všech tří stupňů vydaných v trestní věci sp. zn. 6 T 9/2013 má za prokázáno protiprávní jednání žalobkyně (uzavření smlouvy o dílo č. 216/11 svévolně bez souhlasu ostatních vlastníků, a to neplatným způsobem), v důsledku něhož došlo k odčerpání finančních prostředků žalovaného ve prospěch

třetího subjektu na základě neplatné smlouvy. Tudíž shledává i příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním žalobkyně a vznikem škody na straně žalovaného, a to jak v částce 70 822 Kč (plnění na základě neplatné smlouvy), tak ve vztahu k částce 19 954 Kč, představující náklady na zpětnou instalaci původních vchodových dveří. To, že i ve vztahu k této částce (náklady na reinstalaci původních vchodových dveří) jde o příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním žalobkyně a vznikem škody bylo prokázáno důkazy provedenými soudem prvního stupně, když zpětná instalace byla provedena na základě řádného rozhodnutí orgánů žalovaného (zápis ze shromáždění ze dne 17. 6. 2012 včetně prezenční listiny, kopie doručeného dokladu o svolání shromáždění z 30. 5. 2012, vyvěšení dne 31. 5. 2012), kdy odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně, že uvedené listiny vyvrací tvrzení žalobkyně, že by o termínu či programu jednání shromáždění svolaného na 17. 6. 2012 nebyla řádně vyrozuměna, přičemž navíc lze přisvědčit i argumentaci žalovaného potud, že vzhledem k tomu, že šlo o nápravu nezákonného stavu (instalovány plastové vchodové dveře, jejichž vlastníkem se žalovaný v důsledku neplatného právního jednání nestal), a tedy uvedení v předešlý stav, tak by případný většinový nesouhlas vlastníků, respektive nesouhlas žalobkyně, byl zcela bezpředmětný. Rovněž pak žalovaný prokázal, že v důsledku nečinnosti žalobkyně, kterou vyzval žádostí ze dne 17. 8. 2012 k uvedení věci do původního stavu, objednal osazení původních dveří i firmy Lakomal Karlovy Vary- družstvo dne 1. 10. 2012, jemuž uhradil částku 19 954 Kč, přičemž cenová kalkulace a popsané náklady za materiál a uvedené práce pak v souvislosti s reinstalací dveří korespondovaly s objednávkou žalovaného z 1. 10. 2012.

18. Pokud tedy soud prvního stupně po provedeném důkazním řízení dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně co do částky 90 776 Kč s příslušenstvím není důvodná, neboť uvedená částka odpovídá výši škody, kterou žalobkyně svým protiprávním jednáním žalovanému způsobila a sestává z částky 70 822 jako platby uskutečněné žalovaným na základě neplatně sjednané smlouvy o dílo žalobkyni s firmou Magic KV, s.r.o. a dále z částky 19 954 Kč odpovídající nákladům spojenými se zpětnou výměnou a instalací původních starých dvou kusů vchodových dveří, a proto žalobu žalobkyně v této výši jako nedůvodnou zamítl, odvolací soud se s jeho závěry plně ztotožňuje, a proto rozhodnutí soudu prvního stupně v této napadené části podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
19. Shodně jako soud prvního stupně žádnou z uplatněných námitek žalobkyně neshledal důvodnou, a to ani námitku, že pokud žalovaný plnil ve prospěch firmy Magic KV, s.r.o. na základě neplatně sjednané smlouvy o dílo či ve prospěch firmy Lakomal, s.r.o. v souvislosti se zpětnou reinstalací původních vchodových dveří, pak finanční prostředky byly i částečně prostředky žalobkyně jako vlastníka bytové jednotky a člena společenství přispívající na účet společenství. Ani tato skutečnost není způsobila zbavit žalobkyni náhrady škody žalovanému. Je to proto, že ve smyslu ustanovení § 15 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, jsou vlastníci jednotek povinni přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemků a za tím účelem skládají předem určené finanční prostředky jako zálohu tak, aby byly kryty předpokládané náklady, které bude nutné vynaložit v následujících měsících i v dalších letech. Tedy tyto prostředky svým účelem tak nejsou určeny na úhradu škody vzniklé společenství v důsledku protiprávního jednání vlastníka jednotky.
20. Jako věcně správný a zákonu odpovídající pak odvolací soud potvrdil i související výrok III. o povinnosti žalobkyně k úhradě nákladů řízení žalovanému v částce 42 420,45 Kč za řízení před soudem prvního stupně, sestávající z odměny za právní zastoupení žalovaného advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen AT), kdy správně soud prvního stupně s odkazem na ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., tedy úspěch žalovaného v nepatrné části, mu přiznal plnou náhradu řízení. Odměna za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty 90 836 Kč činí dle § 8 odst. 1 a § 7 bod 6 AT částku 4 740 Kč. Zástupcem žalovaného byly učiněno 6 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis vyjádření, 4 x účast při jednání) a jeden úkon ve výši jedné poloviny (účast při vyhlášení rozsudku), dále 7 režijních paušálů po 300 Kč a náhrada cestovného zástupce žalovaného na trase Sokolov – Karlovy Vary a zpět za 38,4 km, v případě vykonaných pěti jízd, z toho 2x 211,20 Kč při náhradě ve výši 5,50 Kč za jeden kilometr a 3x ve výši 231,94 Kč při náhradě 6,04 Kč za jeden km a za ztrátu času ke každé

z pěti jízd v částce 200 Kč, tj. 35 058,22 Kč spolu s 21 % DPH ve výši 7 362,23 Kč jde o náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 42 420,45 Kč.

21. Podle § 224 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. pak odvolací soud přiznal žalovanému i náhradu nákladů odvolacího řízení, neboť žalovaný v odvolacím řízení byl zcela úspěšný. Náleží mu náhrada za jeden úkon právní služby (účast při jednání před odvolacím soudem) ve výši 4 740 Kč, jeden režijní paušál 300 Kč, dále jízdné na trase Sokolov – Plzeň a zpět za 175,6 km při spotřebě 6,4 l na 100 km použitého vozidla dle doloženého technického průkazu, tj. 1 045,20 Kč, náhrada za promeškaný čas za 6 půlhodin po 100, Kč, tj. 600 Kč, parkovné 50 Kč, tj. celkem 6 735,20 Kč spolu s 21 % DPH ve výši 1 414,40 Kč, jde o částku 8 149,60 Kč. Odvolací soud tak žalobkyni uložil povinnost nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 8 149,60 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného (§ 160 odst. 1 o. s. ř. a § 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně.

Plzeň 13. prosince 2018

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu